

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/204/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512201964
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512201964.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: C. N., bytom G. XXXX/X, L. C. L. E., štátny občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľského združenia OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO 42260086, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 833,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 6C/81/2012-64 zo dňa 17. októbra 2012, takt

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 165,70 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 42,87 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným tamojšiemu súdu dňa 20.02.2012 domáhal, aby súd zviazal odporcu na zaplatenie sumy 833,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 664,65 eur od 11.12.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.05.2012 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, ktorý vzniesol námietku premlčania. Podaním doručeným súdu ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania dňa 07.08.2012 žiadal vedľajší účastník z vyššie uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 18.09.2012 zoberal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Uviedol, že konanie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi i naplnenie podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka sa s obsahom spisového materiálu ešte neoboznámil. Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. V danom prípade zaplatil navrhovateľ súdny poplatok vo výške 49,05 eur. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, má dôjsť k vráteniu súdneho poplatku

vo výške 42,87 (t. j. kráteného o 6,63 % eur). Poplatok bude vrátený príslušným daňovým úradom. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p, nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Odporcovi by patrila náhrada trov konania vo výške, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak nakoľko si odporca trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne trovy konania nevznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov konania vo výške 165,70 eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd považoval za účelne vynaložené trovy, ktoré sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, keď navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 15.11.2011 sa domáhal zaplattenia sumy vo výške 2.499,71 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 165,70 eur, a to za 2 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 06.08.2012) á 61,41 eur + 2 x režijný paušál po á 7,63 eur + 20 % DPH (27,62 eur), v súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tarifná hodnota je vo výške 1.054,64 eur, ktorá pozostáva z istiny 833,87 Eur a sumy 220,77 Eur (úrok z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 664,65 Eur od 11.12.2009 do 25.4.2012, t.j. ku dňu začatia poskytovania právnych služieb podľa § 10 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Jeden úkon právnej služby je tak 61,41 eur a režijný paušál je vo výške 7,63 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti, vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 30,87 eur. Uviedol, že svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorá je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych právnych predpisov a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu ,pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu na

prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Nepriznaním náhrady trov konania by súd poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia, vymedzených v zákone. Zároveň by spotrebiteľovi odňal právo na kvalifikovanú súdnu pomoc. Argument navrhovateľa, že za obsahovo podobné podania by účastníkom konania nemala patriť náhrada trov konania považoval za absurdný. Súd prvého stupňa na vec správne aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že vedľajší účastník mal vo veci plný úspech. Vedľajšiemu účastníkovi pritom vznikli trovy titulom jeho právneho zastúpenia. Mal za nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ, pretože právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. Namietal, že v danej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 150 O.s.p.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatí návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 833,87 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.09.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 07.08.2012 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania,

preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, avšak pochybil pri vyčíslení výšky trov právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v plnej výške vyčíslenej právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, ktorý nesprávne pri vyčíslení trov právneho zastúpenia do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej pomoci okrem istiny 833,87 eur započítal aj kapitalizované úroky z omeškania v sume 220,77 eur.

Podľa ust. § 10, ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia, alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky / § 121, ods. 3 OZ/. Ak by základom pre výpočet odmeny, mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarcu výslovne uviesť v už spomínanom ust. § 10, ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou, je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky, z ktorej odvolací súd aj pri výpočte úkonu právnej pomoci vychádzal.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 141,79 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplataenia 883,87 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 51,45 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a podanie zo dňa 07.08.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 102,90 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 118,16 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 23,63 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 141,79 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 141,79 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 02.04.2013, režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,22 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.